

EGRI POSTA.

HETILAP.

EGYSZERSMIND A HEVESMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési díj: egészévre 5 frt — kr o. é.
" " félévre 2 " 50 " " "
" " negyedévre 1 " 30 " " "
Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetéseket elfogad

EGERBEN a kiadó-szerkesztőség (Széchenyi utca 168. szám, az irgalmassal szemben), az érs. lyc. nyomda irodája, Jentsch G. könyvkereskedése (czukor utca), a volt kiadó Ceisler Lajos (haltér 239. sz.) Fraenkl B. Miskolczon, Poptan E. Gyöngyösön, — és minden cs. k. postahivatal.

Hirdetéseikért

fizetnek minden háromszor használt sorhely után 6, másodszor közlésük után 5, harmadszor 4 kr; azonfelül bélyegadó fejében minden hirdetéstől 30 kr o. é.

I. évi folyam.

41. szám.

Oktober 26-án 1862.

KÖZÜGYEK.

Szalay József jogtanár urnak az egri jogakadémia megnyitásakor mondott beszéde.

Nagyméltóságú Érsek, örökös Főispány, Kegyelmes Uram!

Váratlanul lepett meg excellentiának oly nemes, mint a mai ünnepély tárgyához méltó, az értelmi világ által oly hön várt, mint lelkesen méltányolt azon akarata, mely szerint az egri, jogtani főiskolák visszaállítására ünnepélyt személyesen megtartani, s így annak fényt, díszet s tekintélyt adni méltóztatott. Kedvezett a gondviselés, hogy amidőn exciád honfiai fővédnöki kötelemét oly magaslatra emelték — s készséggel teljesíté, módot s fényes alkalmat nyújtott a jogi tanárkarnak, általam excellentiát, a méltóságos főképtalanat és e fényes gyülekezetet üdvözölni.

A magyar törvénykönyv, a nemzet ezen bálványozott szentírása, az 1741. 44-ik t. cikkelyben már 121 év óta hirdeti és örök emlékül adandja át a legkésőbb nemzedéknek is Foglár György szerbi v. püspök s egri olvasó-kanonok követésére legméltóbb azon tettét, mely szerint városunkban a jogtudományi nyilvános főiskolák alapját megvetette, az e feletti ügyelést az egri püspök s utódaira, a káptalanra és Heves-megyére; főigazgatását pedig a magyar kir. curiára bízta. Nem is hangzott el sikeretlenül, mint a pusztában kiáltónak szava, sem az üdvözült alapító áhitatának, v. a nemzetgyűlés, — Horác ezen szavaira visszapillantással: „Quid foret Iliæ mavortisque puer, si taciturnitas obstaret meritis invida Romuli“ — törvénybe ígattott hálás emlékének, sem ezernyi azon egyesek, kik e főiskolai intézetben a hazában ragyogott kiképzettséget nyertek, égbe emelkedett imájuk; mert ime a pietas szentelt lángjaiban fellobogó törvény feltámadott, kivirta diadalát, hogy század, sőt ezred éveken át hirdesse Foglár György örökös dicsőségét, Róma nyájás költője ezen szavaival: „Exegit opus, quod nec Jovis ira, nec ignes, nec poterit ferrum, nec edax abolere vetustas, — non omnis mortuus, parte meliore sui vitavit Libitinam; latus super astra perennis, et per omnia saecula fama, siquid habent veri vatum praesagia, vivet.“

Nem tévesztette el ezéjlat ezen dicsőült alapító, midőn az alapítványára felügyelést az egri püspökre s káptalanra bízta; mert belátta, hogyha a mindent romboló századok vas-keze majdan alapítványát feldulandja, ezen nagylelkű védnökök s pártfogók kegyelete és tudományszeretete megmentendi azt az enyészettől nemesak, de örök maradványát is biztosítja. És ime mivel bizonyítsam, mivel igazoljam be a dicsőült látnok ihlettségét fényesebben és méltóbban, mintha az idő viharai miatt csaknem egészen összeomlott alapítványa hamvai felett emelkedett ezen magaslat falakat hívom fel, tegyenek bizonyosságot gr. Eszterházy Károly volt egri püspök gazdagságaiban oly dús, mint jótéteményeiben kifogyhatlan, ezen egri főtanintézetre árasztott bőkezűségéről, melynek szentelé ezen pompás remeket, ezen királyi díszű, pazar költséggel emelt páratlan épületet, nemesak, de azt hagyatéka általános örökösévé is rendelé. Nincs szó, nincs fogalom, mely méltóbban és fényesebben iljék ezen halhatatlan emlékü, nagyszellem dicsőítésére, mintha Róma koszorus költőjével mondom el:

Exegi monumentum aere perennius,

Regalique situ pyramidum altius:

Quod non imber edax, non Aquilo impotens

Possit diruere, aut innumerabilis

Annorum series, et fuga temporum.

Légy te dicsőült szellem! fenn a kegyelmek számolyánál is örökvédője és pártfogója az itt lent

oly hőnpártolt s bőkezűséggel elárasztott ezen főtanintézetnek! neved és emléked élni fog sziveink-kebleinkben, míg e szeretett hazá, s míg egy, a tudományokat tisztelő és szerető magyar él.

De nem feledkeztek meg ezen főiskolai intézet pártfogása és emeléséről emez üdvözült szellem méltó utódai: b. Fischer s Pyker érsek s sem; nem, különösen excellentiád, ki ezen tanintézet mult évbéli megnyitásával valamint állandósága horgonyát megvetette, ugy védnöki és pártfogói buzgalmit kitüntette, a méltóságos főképtalanal együtt pedig azon fényes áldozatkészséget tanusították, mely szerint a három osztályra emelt jogakadémia örökmaradványát biztosították. Fogadja excellentiád és a főképtalan a hazá, az emberiség, Egervárosa, a tanári kar és a tanuló ifjuság hálás köszönetét, mely kielégítőbb nemes s magaslatos lelkeiknek a föld minden kincseinél, drágább és beesebb a gyémántos jelek- s keresztekénél, öröklőbb és dicsőségesebb az emberi kevélységet hirdető pyramisoknál, és tul a siron is megnyugtatóbb a hűségnek emelt szobroknál.

Hozzá fordulok s szölok már Eger nemes s hű népe, hozzátok, kik a tanuló ifjuságnak szülői, rokoni, baráti s polgártársai vagytok, és felhívlak titeket a hazá, az emberiség nevében: forduljatok kegyelettel ezen főiskolai intézethez, tanács—példadástokkal, jószívűségekkel, hazafiszeretettel karoljátok fel, pártfogoljátok, védjétek, tévedéseikből vezessétek jó utra a tanuló ifjuságot; tudjátok öntapasztalástokból, mint tudjuk mi is, hogy a tanév néhány rövid órai a tévedésre hajló ifjokort nem képesek megóvni, ha az idő sokkal számosabb perceiben, óráiban ellenkező tanok s példákkal találkozik. Ne törjétek könnyedén kárhóztató pálcát botlásaik felett, mert szebb és nemesebb becsülettel legyőzni az ifju hevé, mint Brutusként bárdot emelni nyakához. Ugy bánjunk velek, hogy midőn a töltünk távozókat egykor a szülői karoknak visszaadjuk, soha elne felejtessék: hogy Eger kebelében szerették szellemi gazdagságukat, polgári műveltségüket, társadalmi képzettségüket s ennek azon üdvös tanát, miszerint a becsület és emberség győzelmeit az aczélok vívmányai felett becsülni és sajátukká tenni megtanulták.

„Ti pedig tanuló, nemes ifjak! legyetek buzgó imáitokban, szorgalmatosak tanulmányaitokban; tanuljatok meg minden embert emberség és becsülettel meggyőzni. Az életbölcsesség ezen egyik vezértanának hű megőrzése képes lesz éltetek békeségét megállapítani. Legyetek engedelmesek a törvények és előjáróitok iránt; mert azok hű megtartása, ezek tisztelete nélkül célhoz nem juthattok; kerüljétek a bűn alkalmait, hogy megtarthassátok lelketek nyugodalmát, mely nélkül földi boldogság nem létezhetik, hogy megadhassátok szülőiteknak, barátaitok- rokonaitoknak azon örömet, melyet ők tőletek méltán várhatnak s igényelhetnek.

„Végre, fogadja excellentiád és a főképtalan imánk szárnyain égbe emelkedett mindnyájunk azon forró ohaját: hagy az isteni gondviselés excellentiád és a mélt. főképtalanat az ő anyaszentegyháza dicsőségére, a szeretett hazá boldogságára, és ezen főiskolai tudományos intézet gyámolítására, emelésére igen sok éveken keresztül kegyelmesen megtartani méltóztatassék!

Lapirodamli szemle.

III.

Megigértem, hogy az „Ország“ munkatársait egyenkint fogom fölléptetni. Mielőtt azonban az adott szót beváltanám, jónak látom némelyeket előrebocsájtani.

Ugy hiszem, ha nem mondom is, reájönek ol-

vasóim, mikép alkotmányos országgal van dolgunk: alkotmányos s monarchicus. De miután a király (a törvény) jelenleg gyöngékedik, a trónörökös pedig (a jog) még nem ismertett el teljeskorunk, tehát a locum tenens — a becsület tartja a kormánypálcát. Vele — mint par excellence alkotmányos országban illő — a nemzet képviselőinek (a praenumeransoknak) felelős miniszterium kormányoz. Ennek elnöke: Greguss Ágost, kinek politikai képességétől — mint afféle aestheticus s criticus foglalkozván az előtt — sokan nem valami nagyszerű eredményeket vártak, reménylettek, de ki ez állására már csak azzal is méltónak mutatá magát, hogy a cabinetet tapintattaljesen, eszes s szabad- elvű emberekből alkotá meg. Külügyminiszterül Székely József vevé, ki e fontos állomáson előbb is becsülettel állván a sarat, nemcsak tehetséggel, de elég practicával is rendelkezik a mi e szerep jól vihetésének conditio sine quaerjona.

Belügyminiszter Csengeri lett, kinek föladata mindenfelől referálni s gyermekkori emlékezeteinkből tudjuk, hogy ez szerez eminentiát s itt válik meg, ki legény a gáton. Financzminiszter Falk Miksa. A budgetet, mely tevékenysége szerint nő, vagy, fogy — ő csinálja a — képviselőkkel, de minthogy azok teljes bizalmat bírja, — mindig megszavazzák, a mit kíván. Esze s jelleme nagyban emeli az Ország hitelét a külföldön is. Némi analogia, akarom mondani anomalia azonban, hogy a tárczát még sem ő kezeli, hanem a bank — nota crisistól velem együtt nem sokat rettegő — Berecz, minthogy a humor arany- és az élez ezüstbányáin kívül teméntelen aprópénznek ura. E kiapadhatlan forrásokból fizeti a miniszterium — ellenségeit. Mindamellett közkedvességű, mert sohasem ad értéktelen papirt pengő pénzért.

Végre ott van még Erdély részére Sándor János és József, a tót atyafiak patronusaként — Ferencz József (csupa keresztnév, mit jelent ez: jó vagy rossz omen?) a külügyminiszter támogatására pedig Keleti Károly s Maszák Hugo — valamennyien tanult, mivel emberek, kiknek szép kilátásuk — mert elég készütség és képzettséggel bírnak, — van a miniszterségre.

Ime ez a cabinet belső berendezése; ily emberek intézik az Ország sorsát, ily kezekbe teszik le a polgárok az — — előfizetési pénzt. Ha azonban a főbb vázlatos ismertetésnél részletesebb — és a főbb személyiségek multjára is visszapillantó leírást ohajtanának önök, ha látni akarják e férfiak pályájának kiindulási pontját s eddig befutott részét is, hogy meg ítélhessék: egy ösvényen jártak-e mindig s nem bottlottak, vagy léptek néha néha félre is: megkísértem a fátyolt szellőztetni s rövid áttekintését adni látszólag, feltűnőleg tán nem, de valóban már ez ideig is fontos, hasznos, eredményes életöknek. A sajtó befolyását, az írott szó hatalmát annak ellenségei, sőt a hig velejű rövidlátók sem tagadhatják már. A középosztály minden rétegeit átjárta az, lehatott a néphez és utat tört az aristocratia fényes termeibe is. Legalább azon része, mely nemesak numerat, hanem ponderat egyszersmind — nem képes, de nem is igyekszik alóla magát emancipálni s így, ha minden időben tiszteletreméltó egyéniség volt s irodalmi szempontból méltánylatot, kegyeletet érdemelt a toll embere — mai napság annyival nagyobb rész illeti abból, a mennyivel növekedett az olvasók száma, — szélesbült a működési tér és fokozódott a szükség tisztázni a fogalmakat, rendezni az eszméket, átalánosítani az elveket nevelni, tanítani az ugynevezett közönséget s teremteni közvéleményt, létrehozni s szilárdítani a meggyőződést. Az öröklött hatalom s a születéssel járó jog közt folyó küzdelemben a sajtó van hivatva

biráskodni, ő fogja eldönteni a harezot, helyes irányt adva a korszellemnek, s elavult dolgok, állapotok helyébe új kort, — életképes és nem örök — (ez, a mennyiben a fejlődés véghetlen, ezzel meg együtt jár a változás, lehetetlen,) de legalább is oly hosszú, mint más gyökeres átalakulások idején létrejöttek — tehát néhány emberöltő, egy egész kor évszázadain átvonuló fönmaradás s uralomra számítható intézményeket léptetve; szóval: öntudat s önérzethez juttatván a népet s inkább mérsékelvén mint kizsákmányolván s pillanatnyi változások, kisszerű czélok előidézése s elérésére használván szenvedélyeit.

Az Ország emberei, ha megítélésöknél multjuk s eddigi eljárásuk milyenségéből készült rőföt használnak — megítik a mértéket.

A szerkesztő Greguss Ágost, évek óta tekinthető az irodalom terén. Szépészeti és bölcsészeti értekezései, éles, de többnyire igazságosan sújtó bírálati, nemkülönbén jeles fordításai ismertté tették nevét szélesebb körökben is. 1853 óta a Pesti Napló s Magyar Sajtónak volt munkatársa, de inkább azok irodalmi — mint politikai rovatával foglalkozván. A körülmények hatalmának engedett hát hihetőleg, midőn egy elsőrangú ily fajta lap szerkesztőségét elvállalá, s azért nem félt e kényes időben, midőn a szerkesztői névnek egyszersmind programnak kell lennie, nemcsak élni, hanem hatni is hivatott közönség vezénylését elvállalni, minthogy az elmélet és gyakorlat minden osztályu fegyverével ellátott harezosok támogatására számíthatott.

Alig csalódunk, midőn véljük, hogy a szerkesztői terhek egy része a néhány nap óta kiadó-tulajdonos-főmunkatárs Pompéri ur vállaira nehezedik s hogy azon jeles beosztás, mely a Magyarországs ujjában az Országban látható, és a gazdag s tanulmányos tartalom előnyeit a változatosság létesítésével fokozza, — az ő műve. Ha lapjainkon végig nézünk — érezni fogjuk, mennyire csalódnak, kik ezt másodrendű dolognak tekintik; a péle-méle összehányt cikkek tömkelegében alig képes magát tájékozni az olvasó. Mindamellett azonban mi sem ebben látjuk az ő működésének sulypontját és másokkal együtt mi is azt tartjuk, hogy ama szép cikkek, melyekkel a lapot gazdagítja — nagyobb figyelmet érdemlenek szerkesztői tapintatosságánál.

Fényes rendreutasítás ezek ama kurtaeszűek számára, kik Desseffy Aurél után indulva, nagy bülesen kételkedni méltóztatnak, hogy valaki jó novellák írásával, tehát mint belletrista, kezdvén pályáját, jeles publicistává lehessen. Pompéry ur részint Áldor, részint Ervin — neve alatt igen csinos novellákat irt, s ha a viszonyok alakulása nem tenendette kívánatosbba, miszerint a politika mezéjén foglalatokodjék, nem hallgathatnók el sajnálkozásunkat a fölött, hogy a szépirodalomtól bucsut vett. Így azonban magunk is szivesebben látjuk őt publicistáink sorában s láthatja, bizhatik benne a közönség is, mert egyike ő azoknak, kik elítélteknek ugyan, de azért nem ingadoznak s életök határvonala nem irányban, csak magasságban különbözik pályájok kiindulási pontjától. r. e.

Eger város főorvosának hivatalos jelentése az 1862-dik év harmadik negyedéről.

A) Ezen évnegyed légköri változásait folytatólag szárazság, hőség, és a légmérséklet hirtelen változásai jellemzették, a számos forró napok legtöbbjét hűvös éj váltá fel, s a helyenként nem ritkán hullott eső vagy jég után éles hideg szél volt érezhető, s minthogy a szél iránya olykor naponta is többféleképen változott, valahányszor éjszakai irányt vett, mindannyiszor a légmérséklet érezhetőleg alább szállott. Már a tavaszi hónapokban korai fejlődésnek indult növényzet a száraz forróságban részint elsenyvedt, részint kényszerítve 3—4 héttel korábban megérett, azonban ugy a gabonának, mint gyümölcsnek kevés fajait kivéve, sem mennyiségre sem minőségre nézve a természetöt ki nem elégíté.

Szél majdnem naponta változó irányban, de mérsékeltlen uralkodott, volt még is havonként két, három nap, midőn erőszakosan dühöngött, mind e mellett is a látkör többször homályos gözzel telt meg; a szél iránya legtöbbször éjszakai volt.

A légsúlymérő állása általában magas, legmagasabb sept. 23-án=28" 9"; legalantabbi július 1-én=28" 3" (bécsi mérték).

A hőmérő fokozata igen gyakran változott, noha már az előbbi évnegyed június első felében szokatlanul nagy és állandó hűséget hozott, még is

tetőpontját a forróság július néhány utolsó és aug. első napjaiban érte el, midőn (aug. 3-án) a napon + 34° Reum. foknyi volt; közbe még is az éjek többnyire hűvösek, mindezekhez aránylag a berz-tümemények se nem gyakoriak, se nem rendkívül erőszakosak; jégeső a vidéken több ízben hullott, főleg az említett nagy forróság után aug. 4-én mind nagyságra mind bőségre csaknem emberemlékezetét haladó jég verte el a határnak tetemes részét.

A légnedvmérő csekély ingásai mellett folytonos szárazságra mutatott.

B) Ezen év harmadik negyedének időjárása bár a nagy forrósággal váltakozó hűvös éjek és csekély esőzés miatt rendesen nem mondható, mindazáltal az egészségi állapotnak kedvező, nagyobb szerű járvány nem uralkodott, szörványosan epés hasmenések, váltólázak, csúzos bajok észleltek, gyermekek között is a hőkhurut, vörheny, és himlő meglehetősen elenyésztek, minek folytán a halálozás ez évnegyedben tetemesen kisebb; meghaltak ugyanis összesen 220 (67-el kevesebb mint a mult negyedben) ezekből 118 fi, és 102 nő; törvénytelen gyermek 14, kutba esett egy, meggyilkoltatott kettő, halva találtatott három.

A védhimlő beoltása majd egész évnegyeden át folytatottatott, hivatalos kimutatása év végével fog adatni.

Az orvos-rendőri teendők köréből megemlítendő két véletlen gyilkossági eset, melyek egyike pipaszárral a könyök hajlásban, másika egy kis páleza szálkájával az állkapocs izetülésben okoztatott.

A háziállatok egészségi állapota szintén kiélegető. A környéken pusztító marha- és juh-dög városunkat eddig megkímélte, azonban a sertések közül métegyben mintegy ötven darab elveszett, most már ez is megszüntnek látszik. A szárnyas állatok és ebek résztől mentek valának.

Kelt Egerben, octóber 13-án 1862.

Dr. Daubrona Ignác,
Eger város főorvosa.

LEVELEZÉSEK.

Pest, október 22-én.

Tizedik napja, hogy bátyámmal együtt visszatértem azon körútból, melyet hazánk éjszak-keleti gyönyörű részében tevék, s mely — mint touristát is — ujjabb gazdag tapasztalatokkal ruházott fel.

A szives olvasó pedig ne gondolja, hogy már most — levelem bevezetésének megfelelőleg — uti-élményeim terjedelmes elmondásával akarom untatni. Kevés érdekli azokból a nagy közönséget, s a mi mégis érdekelné, s talán nyilvánosság tekintetéből meg is illetné, mindazt, remélem, más alkalommal lesz módom közölni.

Ezuttal szölok inkább azon benyomásról, mit reám, hosszas távollét után a főváros s a benne létező országos, politikai és társadalmi intézetek újralátása gyakorolt.

„Szomorú kép!“ Kialtok fel, noha nem szokásom mindent fekete színben látni; de mert ismerem a beteg sorsát, ki kezdetben orvosolható bajának titkolgatása által sokszor gyógyíthatlanná válik. Nem is lehet, józanul gondolkozó, közügyekben a palástolásnak barátja.

Nyiltan kell megróni minden hibát, hogy javulhassunk, rámutatni s zűntelen a hiányokra, hogy tökélesbülhessünk.

Avagy a külföld előtti álszégnyből hallgassunk-e? Ne szóljunk, ha látjuk, hogy annyi szép intézmény, annyi nagy hévvel kezdett terv, ha nem embryójában vesz el, megerőtlenítettik kora-születtség, elhamarkodás vagy elkapatottság miatt!

Mily bosszantó, ha még tekintélyes nagy lapokban is olyakat kell olvasnunk, hogy például a budai népszínház bukását holmi kárörvendő bécsi lapok végett restellenék! Hát nem magáért az ügyért?

Minek szüntelen azzal törődnünk, hogy mit mond majd a külföld? Dicsér-e, vagy gyaláz? — Tekintsük csak az angol nemzetet, ilyesmikre az nem ad semmit, s újságlapjaiban kiméletlenül ostoroz minden hazait, ha nem jó; s egyáltalában mit sem kezd a nélkül, hogy előbb a dolgot tüzetesen megvitassa; így aztán építményei erős alapokon nyugszanak.

Avagy kérdem: nem lett volna-e célszerűbb a budai népszínháznál is, mielőtt építéshez, költséges beruházás és nagy háztartáshoz fogtak, újságlapokban egy kis számadást csinálni? s ha még nem volt elegendő tökély együtt: várakozni!?

Némelyek most már azt tanácsolják, hogy a nemzeti színház igazgatósága vegye át a népszínház

vezetését is. Nem rossz tanács, erre gondoltunk régebben már magunk is; csak hogy nem megy az oly könnyen, mint a hogy a szót kimondjuk. Előbb rendezni szükséges nemzeti színházunkat is. Csupán biztos kezek ragadhatnak ki másokat a hinárból.

Azonban menjünk tovább. Tegnap Izsó Miklós műteremében voltam, messze künn a József városban, a polgári kóroda mögött. A messzeség azonban még nem indítana panasza, de a mit láttam, engedj meg szives olvasó! az keserűn panaszkodnom kész.

Egy utczai szobácska, sötét alvó-kamrával, melynek különben tágas üregében (okát könnyen kitálthatni, hogy miért?) csupáncsak egy szalma kerevetű ágy vagyon. Kis konyhán keresztül bemenet első, mi szemünkbe ötlök, néhány veder agyag. Ezt a művész saját használatára maga kutatta fel és szerelte a budai hegyekben.

De térjünk az utca-szobába. Szerteszét három lábu állványokon lepelbe burkolt mellszobrok tűnnek fel. Ha leleplezed, meglepő látványként Arany-nak, hazánk aranytisza költőjének; Egressy-nak, a magyar Kemble-nak; Fáy Andrásnak, a nemzet hálájára méltó férfunak; s végre Tóth Józsefnek, XI. Lajos felülmulhatlan személyesítőjének képmásai fognak eléd tárulni. Soha nagyobb hasonlatosságot, s kifejezésekben mégis több költőt.

Számos apró tanulmány-mű mellett egyik szögletben meláz a peressé vált remek „Juhász“ gypszmintázata is, mintha azon gondolkoznék, mitevő lesz majd gazdája, ha a bírák kedvezőtlen ítéletet hoznak?

Izsó bevégzett művész. Ez évben visszatért hazájába s itt meg nem élhet. Igen, mi ismerjük helyzetét, s az igazságnak elmondása ne sértse őt, a túlszerényt.

Vannak, kik róla, mert régi classicus minták másolása helyett a magyar genre szobrászatot iparkodik megalapítani, kicsinlőleg nyilatkoznak. Ezek nem fontolják meg, hogy újat teremteni sokkal nehezebb az utánzásnál, s hogy a honi művészet csupáncsak az által fejlődhetik magasra, ha nemzeti irányt, nemzeti individualismust érvényesíthet.

Ezekhez tehát, mint elfogultakhoz nem szólunk, de szólunk a nagy közönséghez, mely Izsót elismeri, sőt magáénak büszkén vallja, és — nem pártolja! Mert való szent igaz, mit az újságlapok irtak, hogy széles e hazában, hol — a vagonos főurakat s honoratiorokat nem is említve — annyi casino-egylet, annyi intézet létezik, Arany-nak életnagyságu mellszobrára (20 frtjával) nem akadt több három előfizetőnél, Egressyre pedig csak egy. Ily eredmény — annyi láрма után! Pedig foglalkozást nemcsak mellszobrokra kellene az ily művészeknek nyújtani, de sokkal nagyobb szerű tárgyakra is.

S mivelhogy az Akademiát építettő t. bizottmány szinte késik határozott megbízásaival, így tehát legkevésbé sem lepne meg bennünket, ha egy szép reggelen azt olvasnók, hogy Izsó visszament külföldre, Párisba avagy Rómába. Ott bizonyosan utat fog törni magának, s ha majd hírneves ember lesz, Petőfiként eldicsekszünk vele, hogy ő is honunkból való!

Ha gyenge szavaimnak a hazai becsület s az ügy komolysága bátorságot kölcsönöz — és sikerigérhet, úgy indítványozom: menjenek elő jó példával a lelkes heves-megyeiek, karolják fel — mint már annyi szép eszmét — Izsó ügyét is, példájuk bizonyosan nem maradand utánzás nélkül, s az „egri“ név köré friss babérokat fog fenni a művészet muzsája.

A szellemi előhaladással legszorosabb összefüggésben van az anyagi jólét. E kettő egymás nélkül nem virágozhatik, s hogy tulajdonképen melyikre van a nemzeteknek előbb szükségük: anyagi gazdagságra-e, mely gyakorlati állam-gazdászok tanaszerint a szellemit könnyen előidézheti; vagy a szellemire, mely bölcsészek okoskodása szerint az anyagit hozza létre: mint meddő tárgyat, nem vitatjuk; szólunk inkább a vasutról, melyet Hevesmegye, névszerint Eger és Gyöngyös igényel.

Szakavatott férfiak sokat irtak már e tárgyban, sokat és helyesen. Részünkről tehát nem is szólunk a tárgyhöz a szükségesség s az irány szempontjából, hanem csak felujtani akarjuk a közfigyelmet, mert ugy látszik közel van az idő, mely a gyöngyösi és még inkább az egri vasutra nézve a „lenni vagy nem lenni“ kérdése, a „most vagy soha!“

Jövő november 20-kától kezdve bezárólag decemberig temérdek közgyűlés lesz Pesten: hitelintézeti, magyar gőzhajó-társulati s mindenkifelett a vasuti-társulatokéi. Éjszakai-, ipoly-sajóvölgyi-, ti-

szai-, sz. István fele társulat fog mivelhogy a pe vonalok fogják pezni, ugyanazé saját érdekükbe a döntő tanács tessék.

Mert nem egyik számában jó szándoku — rapitására, munkal biztatja, hogy terményben gazdának kihagyni. E arra, hogy előny hogy Egernek sem a legkedvez szűnk, fáradozudáját, akkor körhelyből sem mo

Legtöbb re dasági egylet-be is oly nagy buzg nek felkaroltatá nyilt elismerést e

* Hazánk lapok örvedete gyar nemzeti melme alá veszi.

Beczköy

Ott, a Mátr gengoczia kezdő ni tetszik, — áll jobb, de legkeve

A ki valaha elfeledni azon sz egyszerű, de ked elég alkalma leh

Ott élte le kedves Beczköy posszeszor volt

Isten nyugv csületes ember v és nem szeretni

azonban neki is, lenségei. Ő ugya mert egyiktől se senkinek, de ne tulajdon megvo adott mint köle

kell vissza adni, ugymond: „fisi b izni a lelk

Mód nélkül, ugy, hogy a hol zelőh az ember zelő magát, mihé sége volt valaki

illető siket-né

Ha Pali bá hoztatva, bujába futta ott a posta valamely közbir

öt e kényszerü

Minthogy p beszélni kezdett nem gondolkoz

oldalbordája Ar más beszédet, igen — türhet

báját, kedves b

rangozó déli tiz

rang kötelébe, Kedves mu ügyvédből farag rosi lakos lévén.

*] Nem mond

gondoltunk ré-
m meg az oly
uk. Előbb ren-
at is. Csupán
a hinárból.
nap I z s ó Mik-
nn a József vá-
nessesség azon-
mit láttam, en-
panaszokdom

amrával, mely-
könnyen kita-
y szalma kere-
esztül bemenet
ler agyag. Ezt
tatta fel és sze-

zertesét három
hellsobrok tűn-
yként Arany-
k; Egressy-
y Andrásnak, a
égre Tóth Jó-
emélyesítőjének
nagyobb hason-
bb költőit.

lett egyik szög-
Juhász" gypsz-
nek, mitevő lesz
itéletet hoznak?
en visszatért ha-
gen, mi ismer-
ndása ne sértse

classicus minták
obrázatot ipar-
atkoznak. Ezek
nteni sokkal ne-
i művészet esu-
sra, ha nemzeti
enyeshet.

oz nem szólnak,
y Iszót elismeri,
em pártolja!
pok irtak, hogy
s főurakat s ho-
yi casino-egylet,
tnagságu mell-
b három elő-
y. Ily eredmény
szóást nemcsak
nek nyújtani, de

ittető t. bizott-
zásával, így te-
münk, ha egy
Iszó visszament
Ott bizonyosan
hírneves ember
hogy ő is ho-

i becsület s az
nöz- és sikert-
ek elő jó példá-
ják fel — mint
tét is, példájuk
kül, s az „egri“
a művészet mu-

rosabb össze-
tő egymás nél-
képen melyikre
k: anyagi gaz-
gazdászok tana-
i; vagy a szel-
zerint az anya-
nem vitatjuk;
vesmegye, név-

nár e tárgyban,
nem is szólunk
szempontjából,
figyelmet, mert
a gyöngyösi és
a „lenni vagy
na!“
e bezárólag de-
Pesten: hitel-
indenekfelett a
sajóvölgyi, tí-

szai, sz. István köszvényai s tudja isten még hány-
féle társulat fog együttesen és külön tanácskozni; s
mivelhogy a pest-miskolci, s a pest-losonci vasu-
tonalok fogják a tanácskozás egyik főtárgyát ké-
pezni, ugyanazért ohajtjuk, hogy a heves-megyeiek
saját érdekükben mindent elkövessenek, s ügyüket
a döntő tanácskozásokban tekintélyesen képvisel-
tessék.

Mert nem áll az, a mit tavaly az „Egri Posta“
egyik számában olvastam, hol bizonyos — különben
jó szándéku — hazánkfia az egrieket vagyunk gyar-
apítására, munkálkodásra intvén, egyszersmind az-
al biztatja, hogy a vasutakat építő társulatok is a
terményben gazdag Egert kombinációikból nem fog-
nák kihagyni. Bel- és külföldön sok példa van már
arra, hogy előnyös helyek mellőztettek; s tudjuk jól,
hogy Egernek fekvése a pest-miskolci irányban
sem a legkedvezőbb, kissé félreesik. Ha azonban tes-
zünk, fáradozunk, s ha követjük Mahommed pél-
dáját, akkor könnyebben juthatunk célhoz, mintha
helyből sem mozdulunk.

Legtöbb reményünk van a heves-megyei gaz-
dasági egylet-ben, melynek lelkes elnöke már eddig
is oly nagy buzgalmat fejtett ki meggyénk közügyei-
nek felkaroltatása által, hogy méltán köszönetet és
nyílt elismerést érdemel. Viszontlátásig

Reményi Károly.

HIRKÜRT.

* Hazánk két drága intézetére nézve a pesti
lapok örvendetes hirt közlenek. Ő Felsége a ma-
gyar nemzeti muzeumot s színházat legfelsőbb vé-
delme alá veszi. Az eziránt a királyi Felségtől a ma-

TÁRCSA.

Beczkő Pali bátyám élményei.

[apró életképekben].

I.

A meteor.

Ott, a Mátra vadregényes vidékén, hol a ber-
gengózia kezdődik, vagy végződik, — a mint ven-
ni tetszik, — áll és nem halad Szolámfalva, a leg-
jobb, de legkevesebb buza és bortermő *) határával.

A ki valaha Szolámfalván volt, nehezen fogja
elfeledni azon szíves magyar vendégszeretetet, azon
egyszerű, de kedves családi életet, melyet tapasztalni
elég alkalma lehetett.

Ott élte le a mulandóság rövid örömeit az én
kedves Beczkő Pali bátyám is, ki egyik derék kom-
posszeszor volt Szolámfalván.

Isten nyugaszsa szegényt, igen jó, szelid és be-
csületes ember volt, — látni és nem tisztelni, ismerni
és nem szeretni nem is lehetett volna. — Voltak
azonban neki is, mint minden embernek e földön, el-
lenségei. Ő ugyan nem sokat törődött egyikkel sem,
mert egyiktől sem függött. Nem tartozott e világon
senkinek, de neki se tartoztak sokan, mert az a jó
tulajdon megvolt benne, hogy inkább ajándékba
adott mint kölesön, mondván: „ezt legalább nem
kell vissza adni és így nem lehet belőle per“, mert
ugymond: „fiskális kezérem szeretném
bizni a lelke.“

Mód nélkül szeretett az én Pali bátyám beszélni
ugy, hogy a hol ő volt, ott ugyan nem igen juthatott
szóhoz az ember fia; azért is mindjárt betegnek kép-
zelte magát, mielőtt nem beszélhetett; mindig szük-
sége volt valakire, a ki őt hallgassa, ha mindjárt az
illető siket-néma volt is.

Ha Pali bátyám olykor egyedüliségre volt kár-
hoytatva, bujában kiállt a folyosóra, és órákig el-
fujta ott a postásipót, míg meg nem könyörült rajta
valamely közbirtokos, és hozzá menve föl nem menté
őt e kényyszerű mulatságból tűzőt zenegyakorlattól.

Mint hogy pedig — ha az én kedves Pali bátyám
beszélni kezdett, — töle ugyan se nem alhatott, se
nem gondolkozhatott a herkopáter sem, — egyetlen
oldalbordája Anikó néni pedig e szünetnélküli lár-
más beszédet, de meg magát Pali bátyámat sem
igen — tűrhette: kelle ez én jó bátyámnak lakszo-
báját, kedves hitestársának hálósobájától épen a
h a r m a d i k b a áthelyezni; honnan aztán, ha a ha-
rangozó déli tizenkét órákor belakapaszkodott a ha-
rang kötelébe, kikiáltott: „Dél van, együnk!“

Kedves mulató társa volt neki J u h á s z János,
ügyvédből faragott új közbirtokos, ki azonban, vá-
rosi lakos lévén, csak akkor vetődött Szolámfalvára

*) Nem mondhatnók, hogy épen a l e g j o b b bortermi.
Szerk.

gyar főkancellárhoz intézett legfelsőbb kézirat ek-
kép szól:

Kedves gróf Forgách!

Tudomásomra jutott, hogy a néhai nagy bá-
tyám, József Főherceg s Magyarország nádora
gondoskodása által életbe léptetett nemzeti muzeum,
valamint a pesti magyar nemzeti színház, ama se-
gélyezés dacára, melyet ezen két intézet az ország
részéről élvez, oly helyzetben vannak, melyben az
azok irányában kepezhető igényeknek egyáltalán
nem felelhetnek meg.

Azon szándékkal, hogy ezen két intézet addig
is, míg a törvényhozás útján a szükséges
intézkedéseket megtenni lehetséges leend, segély-
zésben részesítessek, önt ezennel felhívom, hogy
Nekem azok helyzetéről és az azok számára meg-
adandó segély terjedelméről mielőbb kimerítő je-
lentést tegyen. Ischl, oct. 14. 1862.

Ferencz József, s. k.

— Mint biztos forrásból tudjuk: Re-
m é n y i Ede jeles hegedűművészünk jövő hó 8 és
9-én szándékozik egri hangversenyét megtartani.
Előre figyelmeztetjük rá zenekedvelő közönsé-
günket.

— Mult vasárnap, délut. 3 és 4 óra közt a bá-
ránysoron tűz ütött ki, s a gyorsan elharapózó lán-
goknak, két kisebb lakon kívül, S c h m i d t Ignác
mészáros háza fölön martaléka. Tömrdek a kár, mi
a padláson lévő tetemes mennyiségű élet, bőrök, s
egyéb vagyon elhamvasztása által szerencsétlen
polgártársunkat érte.

A szük utca, melyben a kocsai megsem fordul-

ha vettetni vagy arattatni kellett. Ilyenkor aztán ren-
desen Pali bátyámnál volt a kovártély, és tudták
mulattatni egymást szörnyű képen. Nagyon tetszett
az Pali bátyámnak, midőn J u h á s z János kitisztította
az ő titkos kincstárát, hogy azt földjére hordassa.
Ilyenkor aztán kacagva mondta, hogy minden ember
Juhásznak szaporit . . .

Történt egy este, hogy szeretett vendége a szo-
kottnál tovább maradt oda tanyáján. Kezdt fogyni
a türelem. Ha Beczkő bátyám este nem preference-
ozhatott; volt neki akkor nagybaja, haragudott az
egész világra, s ilyenkor szembeszállt volna a nagy
Napoleon armádjájával is, csak a — f e l e s é g e v e l
n e m.

Ezuttal azonban nála volt Csernei Sándor,
az örökké viruló kedélyű szomszéd, ki soha nem
szünő élceivel az én Pali bátyámat olykor kedvére
megnevettette.

— Sándor te! — szólalt meg bátyám.

— Hallom mind a két fülemmel, — válaszolt amaz.

— Juhász János csak nem jön.

— Sőt fogadni mernék, hogy még csak el sem
indult.

— Igen, de hát ha el sem jön?

— Hát akkor nem lesz itt.

— De hát ki az ördöggel preference-ozunk?

— Majd be hivatjuk Jankó mindenest.

— Neked még se nőtt meg az eszed Sándor!

— Nem is akarnám, mert a Csizióban világosan
meg van írva, hogy az emberi ész megnöhetetlen a
halálig.

— Hát azután nő meg?

— Az már nincs meg írva a Csizióban.

— De ni!.. mi az ott? — szolt Pali bátyám a

ház előtti lóczáról fölemelkedve, s a láthatáron mu-
tatkozó tányéralaku fényre mutatva.

— Az bizony nem más, mint a holdvilág.

— Menykö, nem holdvilág, — felelé bátyám, —
tegnap volt az utolsó negyed; mit a karna ott ujra a
holdvilág.

— De már az csak holdvilág, — erősíté Csernei,
és hogy nem kivilágított belsejü tők, ám tessék fo-
gadni.

— Tök! mormogá Pali bátyám — nem mondom
én hogy tők, de azt mondom hogy nem holdvilág.

— Akkor valami eltévedt muszka gránát. (Ak-
kor ostromolták Sebastopolt).

— Se nem holdvilág, se nem tők, se nem gránát
hanem meteor! fedé föl Beczkő, — midőn azon
nem tudni mit, teljes fényben ragyogni látta.

— Ergo meteor, felelé Csernei — bizonyosan
Absolon küldi mutatól.

— Ahol la! kiáltá ijedten bátyám.

— Ihol-la! egészíté ki Csernei.

— Sándor! ne tréfálj az istennel!

— Azt nem teszem.

— De a meteor mindjárt itt lesz.

hat, a nálunk szokásos, valódi keleti lomhasággal
érkező segély, — melynél az egri nép egy része
keresztbe font karokkal bámulja a látványt, — de
főleg a tűzoltási rend teljes hiánya okozák,
hogy a leégett lakok alig voltak menthetőek, sőt
Schmidt háza egy helyütt egészen beégett.
— E szomorú esemény városunkra nézve ismét tö-
mérdek kívánni valót és égető szükségét juttat
eszünkbe,ugymint: építészeti ezelkapcsolatban
szépészeti bizottmányt, szigorú tűzoltási rendszab-
bályokat, s azok még szigorubb megtartását, de
legfőként egy tűzoltó társulat létrejöttét;
mik igen csekély áldozat mellett csu-
pán egy kis jó akaratba kerülhetnek.

— E hó 23-án — csütörtökön — Láng Boldizsár
szintársulatának városunkban időző töredéke elő-
adást rendezett, melynek jövedelme egy részben a
vasárnapi tűz által károsultak egyikének, névszer-
int Biró Jánosnak némi fölsegéllésére volt fordít-
tandó. Az előadott két rövid vigjáték „Ő nem félt
tékeny“ és „A tiszaháti libáska“ türhe-
tőleg folyt le a közép számu közönség előtt. Mint
értesültünk, a szintársulat, a tűzkárosultnak ez esti
jövedelméből 8 frt 75 krt adott át.

— A Tisza mellől írják nekünk: F. hó 5-én
ment végbe Taskonyban, a már egy izben lapja-
inkban is említett s gr. Szapáry Gyula volt köz-
kedvességű alk. alispánunk által nagylelkűleg ala-
pitott s berendezett pusztai népiskolának ünnepé-
lyes fölszentelése, melynek egyszerű, de megható
ünnepélyén diszes vendégsereg vón részt. „E tény —
írja t. tudósítónk, — fenn hirdeti, hogy, míg a tör-
vényhozás szünetel, az alatt a gróf nemes szive,

— Legalább jobban megláthatjuk.

— De agyon üt.

— Együtt ballagunk a paradicsomba.

Tudnunk kell, hogy Pál bátya igen félénk em-
ber volt.

— Ördögbe, én még nem akarnék meghalni.

— Mind egy; ha az isten az óráját elhozta.

— Megbolondultál?

— Időm se lett volna rá.

Ez idő alatt a holdvilág, vagy meteor, vagy ma-
gam se tudom mi, csodás sebességgel közeledett bá-
mulói felé.

— Sándor te!

— Wasbiligaidi?*)

— Ahol ni, mindjárt itt lesz.

— Nos?

— Én elmegyek.

— Én meg itt maradok.

— Hátha meghalsz?

— Majd elmegyek bátyámat éjjelenkint ijeszgetni.

Beczkő szaladásnak indult. Ijedtében nem ju-
tott eszébe hogy új kaput csináltat, s hogy a kapu-
féláknak ásott gödrök még hozzá vizzel is tele vannak.

Csernei csak azt hallotta, midőn valami locscsant.

— Jaj meghaltam! ordítá bátyám.

— Én meg merek fogadni hogy bátyám él, leg-
főlebb is valami gödörbe esett.

— És ugy volt, a mint monda.

— Jaj segítség!

E lármára összeszaladt az egész háznép, ki gyer-
tyával, ki lámpával, még Anikó néni is elé ballagott.

— Jaj istenem, mi lelta a tekintetes urat? — ki-
álták többen. —

Szegény bátya ott fetrengett a gödörben; fellá-
bát még most sem birta kihuzni belőle.

A komikus látvány sajátszerű volt. A nadrág
végig feselve, a kabát összetépe, fővege elveszve,
bátyám fülig sárban, ugy nézett ki mint egy kram-
pusz, a mivel a gyerekeket ijesztgetik.

Végre a meteor is megérkezett.

— Mi baj? mi baj?

— Menydörgös adta! nyögé Pali bátyám.

— De hát mi a baj bátya? — kérdezősködék

Juhász János, kezében tartva a corpus delictit, a
módtalan nagyságu m o d e r a t e u r l á m p á t .

— Ez a baj ni! kiáltá Beczkő a moderateur
lámpára mutatva.

Midőn Csernei elbeszélé az esetet, képzelhetni
a meteor hordozó nevetését . . .

— De hol az ördögbe is vette ezt a lámpát? —

kérdé más nap Pali bátyám.

— Nem tudom, hol szerezte fiam, felelé Juhász
nevetve, ott volt tanyai szobájában.

Törölgyi.

*) Az illető urnak szavajárása. Hogy mit tesz, azt magunk
se tudjuk. Töv.

(Folytatjuk.)

jóbb időket várva, új térre lép, s érdemeinek hevaratlan koszorujába a népszerűség hő felkarolása által, új virágot tűz. (Sajnáljuk, hogy a szép és érdekes levelet, lapunk szük köre miatt egész terjedelmében nem közölhetük.)

* Az Arany János által szerkesztett „Szépirodalmi Figyelő” második évfolyama e hóban letevé, nov. és december hónapokban szünetelni, és jövő év elején változott címmel érdekes és értékes tartalommal fog megjelenni. „Szándékunk — írja legközelebbi számában — oly szépirodalmi általános műveltségterjesztő lappá alakítani át, mely a nélkül, hogy irodalmi mozgalmainkat szemmel tartani és ellenőrizni megszűnjenek, egyszersmind a nagyobb közönségnek és kivált a női olvasóknak is több, változatos, érdekes olvassmányt nyújtson, mint a Figyelő szaklapi minőségében tette és tehet.” Mihelyt a felsőbb helyre terjesztett folyamodvány visszaérkezik, az új lap programja azonnal közzé tétetik.

— A gyöngyösi ref. község, az idén önhatalmilag több mint felére leszállította lelkésze fizetését. Ft. Zatykó József, gyöngyösi rom. kath. lelképásztor, főesperes és prépost erre, hogy a szorongattott ref. lelkész sorsán segítsen, a rom. katolikusok között, mint az említett ref. egyházkerületi ülésen nyilvánított, 500 pfrtot gyűjtött, mihez saját maga 50 frttal járulván, az alapítványt 1000 frtig emelni igérkezett. A ref. egyházkerület jegyzőkönyvileg örökíté e tettet.

Az egri lövész társulat — mint É. G. társulati jegyző ur bennünket tudósít, — f. hó 19 és 20-án tartá meg minden évben szokásos zárünnepélyét az ugn. „libalövészt”, és pedig ez uttal kitünő eredménnyel; mert a pompásan sikerült lövéseknek 248, mondd: kétszáz negyvennyolcz libalön jutalmi áldozata!

— Az „Ország” egri levelezője a többek közt arról tudósítja olvasóit, hogy Mindszenty Gedeon, Görres Mária dalait lefordította. Mi még eddig mit sem hallottunk — de úgy hiszszük, a t. levelező is bajosan, — Görres Mária költői műveiről s úgy tudjuk, hogy költőnk a Görres Guidó által sok költséggel írt „Mária dalok”-at fordította le. (Jövő számunk mutatványt hoz belőle).

— Városunkban egy idő óta a koesmai verekedések újra napi renden vannak. A mult hetek folytán két helyen is történt nagyobb sérelmekkel járó verekedés; egyik a kölyuknál lévő koesma előtt, hol egy paraszt legényt hat czimborája majdnem halálra vert. A másik a servita utcai egyik kurtakocsmában ment végbe, hol két katonapék s

egy paraszt, két csizmadia legényt s bizonyos Z... nevű mesterembert két fiával együtt összeverték. Mint tudjuk, erélyes vizsgálat folyik a bűnösök ellen.

* A „P. L.” Drouin de Lhuys-t, ki a lelépett Thouvenel helyett francia külügyi minster lett, ekkép ismerteti:

Az új külügy-minister most negyedszer minsterkedik. Már 1848-ban külügyérje volt III. Napoleon első kabinetjének, ez állomáson 1849, jun. 20-ig volt, midőn helyébe Tocqueville lépett, 1851 elején ismét minster volt két hétig, társaival kieszközte Changarnier letételét és ennek megtörténtével ő maga is elbocsátott. Az államcsiny után 1852, jul. 28-án ismét ministeri polezon látjuk Drouin de Lhuys urat és akkor már hosszabb ideig 1855, máj. 4-ig. A keleti kérdésben a minster kevésbé nyugatiasnak mutatta magát. 1853-ban az oroszoknak a Pruthon átkelése után a Bécsbe gyült diplomataék jegyzéket készítettek, mely Oroszországra nézve oly kedvező volt, hogy ez rögtön elfogadta, és a portának belé kell vala egyeznie, ha Stratford lord fel nem lép. Drouin de Lhuys ur egész Buolgróf szekere után kötötte koesija rudját s beleegyezett a jegyzékbe, 1855 tavaszán ismét conferentia volt Bécsben és a francia minster annyira barátja lett Oroszországnak, hogy a Fekete tengeren 16 sorhajó tartását engedte meg az orosz kormányának. Ez alkalommal Clarendon lord lépett fel tiltakozólag. A francia minster desavouáltván, Párisba ment, hol, úgy látszik, nem bírhatta nézetére a császárt, mert lemondott, később pedig szenátori állomásáról is leköszönt. Drouin gazdag s ennél fogva független ember s tanc körülménynek tulajdonítandó, hogy a császár politikájával ellenkezett, mert hogy önállósága nem volt, mutatja azon körülmény, hogy a fontosabb ügyekben idegen befolyás vezette. Hivataloskodása alatt, mint mondják, a legjobb sürgönyöket Thouvenel fogalmazta. Olaszügyi politikáját eléggé jellemző első minsterkedése alatt tett eme nyilatkozata: „a pápának szabadnak kell lennie és az egész katolicismusnak érdekében áll, hogy eszabadság tudvalevő és valóságos legyen.” Drouin de Lhuys egyébiránt a sz. István rend nagykeresztese.

* A porosz viszály vége. Tisztelt olvasóink tudják, hogy Poroszországban a követek háza a minsteriumtól még a mult ülése alatt előterjesztett országos költségvetést elvetette. A kormány ekkor elosztatta a kamarát. Az új követek háza csaknem egyhangúlag megerősíté a korábbi képviselők határozatát, tehát ez által az ország elég

érthetőn s hangosan nyilatkozott most már másodszor képviselői által. Erre az urak háza nemcsak hogy a követek háza által módosított budgetet elveté, mihez teljes joga volt, hanem elfogadta egyszersmind a kormány eredeti költségvetését, mire az alkotmány neki jogot nem ad. A kormány és urakháza tehát egyesülten állanak szemközt a népképviselőkkel, kik ellenük mást nem tehettek, mint protestáltak és az alkotmány nevében: az urak háza határozatát alkotmányellenesnek, tehát semmisnek nyilváníták és — ezért most haza küldettek. És mi történik ez után? alkalmasint úgy fognak a dolgok folyni, mintha semmi sem történt volna. Agitatio? Tüntetés? ott csak a szótárakban találhatók. . . Egyébiránt Bismark minster ur már megtalálta a generalis kulcsot, melylyel e nehéz zárt könnyen megnyithatja, t. i. „három tényezője van a törvényhozásnak, és ha kettő péld. a kormány és urak háza elfogad valamely törvényjavaslatot vagy budgetet, a harmadik tényező, mint kisebbség, köteles engedni.” Ezen elmélet szerint az alkotmány formáit merő játékká lehet tenni egy ügyes eszű embernek. — Angliában egyedül a képviselő ház szabja meg a bevételeket és kiadásokat, a kormány pedig, ha ezzel nincs meg elégedve, lemond és a lordok nem hiszik magukat jogosítva: a népre adót vetni. Poroszországban nem így veszik a parlamentarismust, és a követek által megtagadott adópótlék pontosan befog így is szedni. Nem sok az egész csak 6 millio tallér, de ez is ily módon agyon nyomja az alkotmányt.

Halálozások.

Meghaltak oct. 18-24. Gergely Katalin 2 napos; Sveda András 50 éves; Molnár Mihály 5 hetes; Bárczi Mária 30 éves; Györke József 2 éves; Vas Veronika 1 éves; Szalagyi Mária 2 hónapos; Tóth József 11 éves; Losonczy Károly 3 napos; Karkus Anna 74 éves; Balog Anna 40 éves; Markus N. 2 1/2 éves; Soltész Borbála 51 éves; Bures József 62 éves. Összesen 6 fi, 8 nőnemű. — Születet a hét folytat 9 fi, 10 leány. Házasságra lépett 6 pár.

Vásári tudósítások.

Eger. Piaczi árak az okt. 24-iki hetivásáron: t. buza 7 frt, kétszer 6 frt 40 kr, rozs 5 frt, árpa 3 frt 60 kr, kukoricza új 4 frt burgonya 1 frt 20 kr köblönkint; széna mázsája fuvarral 2 frt 20 kr [keresett árucikk]. Egyebek szokott árakon. [Hiv.] Gyöngyös, hetivásár okt. 17-éről. Árak: t. buza 3 frt 50 kr, kétszer 2 frt 30 kr, rozs 2 frt 40 kr, árpa 1 frt 30 kr, zab 1 frt 30 kr tengeri 2 frt 50 kr ausztr. mérőnkint. [Hiv.]

A budai-lotteria kihuzott számai okt. 18-áról: 39, 68, 24, 56, 25. Huzás: okt. 29, és nov. 12-én. A bécsi-lotteria kihuzott számai okt. 22-éről: 65, 52, 74, 68, 29. Huzás: nov. 5, és 19-én.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Néhai Ferenczy József kanonok tömegéhez tartozó és a maktányi hegyen fekvő 1728 sor jó karban levő szőlő, melynek egy szobából és tágos borházból álló zindelyfedeli épülete még hibátlan állapotban van, alja pedig 3 holdat teszen, a hatvani III. negyedben 1082 szám alatti kert, borház, szüretelő edények, és több száz hordó bort befogadható tágos pinczével akar együtt, akar külön, sőt a szőlő hasábonkint is kedvező föltételek mellett szabadkézből eladatik. A venni szándékozók akar a szóláthi örökösökkel, akar Ferenczy Imre végrendeleti végrehajtó ural értekezhetnek. 3—3.

Kiadó lakás.

A Börtön-utczában lévő 276. sz. alatti Grimm-árvák házában jövő újévtől kezdve, egy 3 szoba-, konyha-, éléskamra-, pincze-, fakamra- és padlásból álló lakás kiadó. Értekezhetni felőle.

Gál Jánosnál,

mint a nevezett árvák gyámjánál, vásártér 778. sz. a.

2-3

Hirdetmény.

Egy ujszerkezetű kézi malom szabadkézből eladó, vagy megrendelésre többet is kiállit Egerben, a lyceumtéren.

Nyilas Antal,

kis-kereskedő.

2-3

Legbiztosabb tyukszemirő tapasz, mely által minden tyukszem tökéletesen elvész — kapható adagja 6 új krajczárért, egy egész skatnyával 12 adaggal 54 új krajczárért. Egerben Vessély Jánosnál, Gyöngyösön Kőrösné József, egygyűrtésnél.

Hirdetmény.

Város 2-ik negyedében Parkközben 64. sz. a. Stész el Ferencz-féle ház kedvező feltételek mellett eladó. Bővebb tudósítás nyervehető Vavrik Endre takarékpénztári ügyvezetőnél. 1—3

Eladó borok.

Kitünő veres bor 1 cilinder . . . 1 frt — kr
Finom „ „ „ „ . . . „ 60 „
„ fehér „ „ „ „ . . . „ 60 „
Fehér és siller „ „ „ „ . . . „ 40 „
Kaphatók: Gröber és fiánál.

Hirdetmény.

A veresut utczában 884-ik sz. a. egy 3 szoba 2 konyha, éléskamra, istálló, pincze, fűlszer, és kertből álló ház készpénzért eladó. Értekezhetni ugyanott. 1—3

Hirdetmény.

A nagyméltóságu egri érseki uradalom részéről közhírül tétetik, miszerint a deméndi, és felnémeti ugynevezett ráczbányai kőbányák jövő 1863-ik évi január 1-ső napjától kezdve 3 évre haszonbérbe adadni fognak, mi végből Egerben az igazgatósági irodában f. évi november 3-án reggel 10 órakerés fogván tartatni, a bérleni szándékozók arra meghivatnak, bővebb értesítés az igazgatóságnál szerzethetik. — Egerben, october 24-én 1862.

Babics István,

1-3

érsek. uradalmi igazgató.

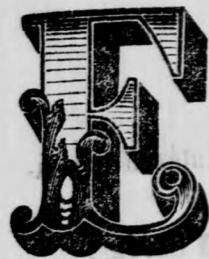
Hirdetmény.

Alulirt, Európa nevezetes városában, Párizs, Berlin és Bécs kárpitos műhelyében szerzett tapasztalatai után szülővárosában megtelepedvén, ajánlja magát a t. közönségnek minden e szakbeli munkák elkészítésére; különösen pedig ajánlkozik ó butorok divatszertű átalakítására, vagy kicsérésére; és kész a városban, vagy falun rendelethez a háznál dolgozni, a legsolidabb, tartósabb s jutányosabb munkát igérvén, s anyagainak jóságáról kezeskedvén. Tisztelettel

Braun Emanuel,

kárpitos.

(Lakása a cukor utczában, Burger aranyműves házában.) 1—2

Megjelenik

1862-évi díj: e

„ „ f

„ „ g

„ „ h

„ „ i

„ „ j

„ „ k

„ „ l

„ „ m

„ „ n

„ „ o

„ „ p

„ „ q

„ „ r

„ „ s

„ „ t

„ „ u

„ „ v

„ „ w

„ „ x

„ „ y

„ „ z

„ „ 0

„ „ 1

„ „ 2

„ „ 3

„ „ 4

„ „ 5

„ „ 6

„ „ 7

„ „ 8

„ „ 9

„ „ 0

„ „ 1

„ „ 2

„ „ 3

„ „ 4

„ „ 5

„ „ 6

„ „ 7

„ „ 8

„ „ 9

„ „ 0

„ „ 1

„ „ 2

„ „ 3

„ „ 4

„ „ 5

„ „ 6

„ „ 7

„ „ 8

„ „ 9

„ „ 0

„ „ 1

„ „ 2

„ „ 3

„ „ 4

„ „ 5

„ „ 6

„ „ 7

„ „ 8

„ „ 9

„ „ 0

„ „ 1

„ „ 2

„ „ 3

„ „ 4

„ „ 5

„ „ 6

„ „ 7

„ „ 8

„ „ 9

„ „ 0

„ „ 1

„ „ 2

„ „ 3

„ „ 4

„ „ 5

„ „ 6

„ „ 7

„ „ 8

„ „ 9

„ „ 0

„ „ 1

„ „ 2

„ „ 3

„ „ 4

„ „ 5

„ „ 6

„ „ 7

„ „ 8

„ „ 9

I. évi folyam.

Heves gyve gazd. e 6-án tartott re

Jelen voltak: Krencz, b. Beust Öd. Kürthy János, M. v. sz.

1. Elnök üd. gokat, a mult havi

Tudomásul v. telesítésre Győr urak kérétek fel.

2. Olvasatott — az egyesület al

kintetében hozzá foganatba vételét levele; melyben

lévő intézkedések alatti megújítását nem találja czél

hol a vész nem d. eltiltassanak; mer

költségei fedezésé ez által eszközölv

szerzési módjától mézárásoknak a minduntalan alkal

Főispáni hely. nézete az egyesü

nyugtató, sőt ugy. gény nép napi kö

sének alapját leg. igen is szükséges

eltöltást; tapasz. lyek marhájukat

marhavész dühön. ségbeli egyének

gályt azon helyek kiterjesztik, s elő

napi költségei fe. nek nagy részben

fosztassék, s ez á. emelésérti folya

nyujtassék; — n. elnökségnek, hog

előadása nyomán. ujabban megker

tova terjedését. szabályokat élet

helyek elzárolás. tásánál, — a leg

előjáróságok, ha. ha szükség kíván

zása által is esz. 3. Elnök elő

zött kertész- vák. alkalommal leen

Hován Mihály k. sását kéri. Minthogy fö

felolvasott bizony. egészen kielégít